

KECSKEMÉTI LAPOK

FÜGGETLEN POLITIKAI HETILAP! • MEGJELENIK MINDEN VASARNAP REGGEL

VEZÉRGONDOLATOT

sírgét egyik lekötélessé napilapunk múlt vasárnapi száma. Vegyük át a hangot és adjuk tovább. Itt ugyan nincsenek gránit köszlikék, amik visszaverik, de pusztákat járó szélrigás akad: lázzuk rá, hátha továbbviszi.

Vezérgondolat — egységes gondolat: népet, nemzetet összekovácsoló, eggyétevéző erő. Az emberi természet pedig a széthúzásra, egyéneskedésre hajlamos: véleményre a véleményvel, pártja a párttal szemben. Csak jófél, torkot szorongató idők terelik egybe: mint kolléda-csirkét a rávetődött héjja árnyéká. Magasabb lelki felettség kell hozzá, hogy az ember eszmei alapon, maga jószántából álljon mellé az ügynek: amit hordozni kell. Van példa a körülöttünk levő országokban erre is, s láthatjuk, hogy az ilyen egység hihetetlen teljesítményekre képesül: de mi magyarok csak kénszerűtől erőre leltünk mindig egyek, akkor is csak a jobb-részünk. Mindig akadott hősen, aki elköborolt, elhúzott a nyúlól.

Pedig Isten sokszor ragadott ostort, hogy az egység lelkei kikemény-szeresse belőlünk, neveljen bennünket valami — előttünk még mindig nem világos cél érdekében. Fel-felhasadó sebeket, s a fellobbanó magyar hőlétséget nézve nehéz hinni maguk mögött pusztá létünkért, vagy kules-helyzetünkre történt. Valami kifeje sugárzó erőben, fölényeszerkesztési küldetésben, amit mi adtunk a világnak, jobban meg tudnánk kapcsokdni emberi értelemmel, mint ebben.

Van-e ilyen küldetésünk? Ma vagyunk a szabadság népe? Svájc is az, Mi vagyunk a kalandozó, hegyek, úri faj? ... a lengyel is az. Mi vagyunk a hulló dicsőség népe? ... a francia is az. Mi vagyunk a népek útjának nagy átjáróháza? ... Finnország is az. Mi az a sajátos, egészen magyar erőtudat, ami önmagunk felé és a népek homlok-vonalában emel bennünket? Ami ilyen időkben, mint a mostani, vezérelő gondolatunkat vígven, úzít, emeljen feletlé!

Jelszavaink vannak. Szinte naponta új mozgalom indul hazánkban, új zászlóval, jelszóval, lejtővel. Ezen sokaságunk a legkialakulóbb inszár az egy, a mind felbúzó, a leggyorsabb után. Olyan után, amibe mindenki kisebb belefer.

Ha sorunk jelszavai hullámverésére figyelünk, a minden körül-mények közé megmaradás a legjellemzőbb benne. Kifejele nem hódítunk korszakalkotói nem követünk el, kultúrfelelvünk nem vádát ki mészre. De van valami, amit nagyon tudunk, amit a mi sor-körül-ményeink közt nehéz és megzörög tudni: a kitartás magyarságunk mellett. Erdünk ott fokozódhat mindig legmagasabbra, emésztő tüzelet akkor gyvül ki bennünk mindig valami is lávna: amikor vesztő éreztünk magyarságunkat. S mert mindig veszélyben volt, mélyre, felele nél-tünk magunk: bele ebbe a tűzbe. A mindig egy kére kerlele Isten tudni, hogy mi az. Mi csak azt tudjuk, jó feltöbben árunkra legyötöt könnel, szőlben, hókán megállni a hajléos kurutek útján s belehallgatni a csendbe — csendő tükös, fájó hangok a másik árva, nyomorult magyar hangja után. Jó árköbe-szorított kézzel a néma de koponyevé burkoltórsza várnai valamine, aminek nincs élő jele egy szalmaszályra se, de van felele helyő nagy bizonyosság odahát a bezárt sívekben. Jó tudni, hogy nekünk úgy fáj, ahogy még nem fáj senkinek! Előbb a mélysgől kell feljönni annak a lelkeket rázó, mélyre hajlító erőnek, amit elvívői körünk a legnagyobbban: a jövővel vállaltásra képestő egységet.

Ez bizony nem új gondolat, de aláhúzás vele a tiszteltemmelő cikróri szávat, továbbadjuk, hátha a gondolatok végén megcsülető a felemlő vezérgondolat is.

Márci 7. Er: s/bet

Magyar parancsnokok hősies magatartása a keleti elhárító harcokban A német csapatok túl vannak a harcok nevezén

A honvédezerkar főnöke leg-utóbbi jelentésének kiegyeztetésű közli még a következőket:

Mint a legutóbbi napok helyzet-jelentéseiből kilátnak, a bolsevisták ellen a hadsereg mozgó hadműveletjében általában befejezett üvertek és az ellenséges támadások fokozatos letompítása után helyenként a kezdeményvezést is kezükbe ragadták. A szilárd csapattelemek mind keményebben harcoltak el a bolsevisták támadásait. Az ellenség a Dnecy arcvonalán bekövetkezett kudarcának ellensúlyozására de meg azért is, hogy a tavaszi olvadás elől idői kihásonja, igen erős támadásokba lépett ki. Ezekben a támadásokban a magyar szergettek a németekkel együtt sikeres harcot folytattak, amelyekben az ellenségnek súlyos veszteségei okoztak. A nagy csapatoknak mind több részlete váltak ismeretessé. A honvédek tevéken a legtöbb helyen kiválóan állottak meg helyüket. Különösen kitűnik Vargasi, Vitéz Horváth, Vitéz Lasky, Muzslay, Kesseri, Szügyi er-zedések. Az említett parancsnokok, valamint ezek vezérek főnökei: Kádó, és Kenéz vezérek irma-gyok személyes hősrésztelenségükkel a legveszedelemesebb helyekre álltak adtak személyné példát alárendeltjeiknek. Az időjárás eszébe a hőmerekkel a fagypon-t körül mozog.

A német hadijelentést a következők közli: A kulmbi hadi arcvonalán tegnap bezártak a harcok, az 58. szovjet hadosztály átkarolására vonatkozóan. A harcok során sok foglyot ejtettek. Nagyszámú fegyvert és járművet kivül 69 ágyút, 750 géppuskát zsákmányoltak. Az ellenség súlyos veszteség érte emberben. Az Arzvölgy és Kurkuz közötti arcvonalon tegnap eszpen helyi esak-rozásokra került sor. Több szétg-rasztolt ellenséges csapatot meg-semmisítettek a német csapatok. Az arcvonal közepén szakaszán tegnap

is sok ellenséges támadás brúst meg. Az északi vízekben német harci repülőök rajta ütöttek egy ellenséges hajókaravánra. A Földközi-tengeren német harci repülőök ellenséges hajókaravánból elsüllyesz-tettek három kereskedelmi hajót.

A tunézai arcvonalon csak győz-gőbb helyi jellegű harci tevékeny-ség folyt.

Az olasz hadijelentés szerint: a tunézai arcvonalon nem történt em-lítésre méltó esemény. Német vad-százgepek légi harcok során 5 el-lenséges gépet lőttek le. Február 26 és március 3. között ejtett fog-lyok száma 2500-an tesz ki. Német bombázókat megtámadtak több hajóbból álló karavánt, amely Tri-poliszról eszakovnyóra haladt. Három gézöt elsüllyesztettek, kettőt megromogáltak. Az olasz lengerall-tjáró elsüllyesztett egy torpedórom-bolót és megtorpasodott egy hajó-karavánhoz tartozó gézöt.

A keleti arcvonalon megújultak a német védelem. Híreket katoni körök, azon a nyegten vannak, hogy most már az arcvonal átjárásán mozgatásnak. A szovjet-offenzíva szembenlőben lassulása vált el a bolsevisták ar utóbbi időben. Hőszelők eltekintve, sehol sem tudtak jelentős területi nyere-gést elérni. Igen fontos szerepet ját-szik a helyzet kedvező alakulásában re a körülmény is, hogy a szovjet ma már feltöbben kezd pánaszol tud harca-vetni. Az Orlov és Sztrazja Busszárd, tehát a szovjet támadás két győpönt-jánál hirtelkölésű szovjet páncélosok száma együttesen is legfeljebb egyötöd vagy egyhétöd részét teszi ki annak a páncélosoknak, amelve a bolsevis-ták Dnyeppetrovcsk felé akartak elő-retülni.

Egy látásuk, hogy a szovjet példátlan arányú hadianyagvesztésűleg a páncé-losokban, a modern hadviselésben ebben a legfontosabb fegyvernemben most már erősen éreztetik hatásukat. Ebben a vonatkozásban különös jelen lényeg nyer az a német hivatalos köz-lés, hogy Karkovtól délre a szovjet har-madik páncélos hadserege már egészen szűk területre szorult és sorsa megpe-csítelmek tekintetben. Általában az a német Berlinben, hogy a keleten küzdő német csapatok már seregszében túl vannak a harcok nevezén.

